

FARSKÝ LIST

31.august – 6.september 2026, číslo 660

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

03

Potom sa zamiloval do istej ženy v údolí Sorek. Menovala sa Dalila. Prišli k nej filištínci náčelníci a vraveli jej: "Nahováraraj ho a vyzved' sa, v čom je jeho veľká sila, ako by sme ho mohli premôcť a zviazať, aby sme ho znemožnili.

Dáme ti každý po tisícsto šeklov striebra." Dalila teda vravela Samsonovi: "Vyzradže mi, v čom je tvoja veľká sila a čím by ťa bolo treba zviazať, aby si bol znemožnený!" ... A opäť mu

dohovárala: "Ako môžeš hovoriť, že ma miluješ? Veď tvoje srdce nie je so mnou! Už tri razy si ma oklamal a neprezradil si mi, v čom je tvoja veľká sila." A keď deň čo deň naliehala svojimi rečami na neho a unúvala ho, že sa mu znechutil život až na smrť, otvoril jej celé svoje srdce a povedal jej: "Britva sa ešte nedotkla mojej hlavy, lebo som zasvätený Bohu od materského lona. Keby ma niekto ostrihal, moja sila by odo mňa odišla, oslabil by som a bol by som ako ktorýkoľvek človek." ... Uspala ho na svojich kolenách, (zavolala jedného muža) a odstrihla mu z hlavy sedem vrkočov. Tak ho oslabil a jeho sila od neho odišla. Keď skríkla: "Filištínci (idú) na teba, Samson!" - prebudil sa zo spánku a povedal si: "Aj teraz vyviaznem ako predtým a strasiem to zo seba." Nevedel totiž, že Pán od neho odstúpil. Filištínci ho chytili, vylúpili mu oči, odviekli ho do Gazy a uväznili ho v okovách. Vo väzení musel točiť mlyn. (Sdc 16, 4-6.15-17.19-21)

Jeden z dôvodov askézy je odvykanie si od všetkého, čo nás spútava a čo nám bráni „milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou“ (Dt 6, 5) – lebo toto je naša Zmluva s Bohom, naše zasvätenie, srdce našej svätosti, nášho zbožštenia. Samsonovou slabosťou boli

ženy. Čítame, že „raz zašiel Samson do Gazy [mesta svojich nepriateľov, Filištíncov]. Zazrel tam neviestku a vošiel k nej“ (Sdc 16, 1). A teraz sa zamiluje do Filištínky, pohanky, povedzme si rovno, agentky nepriateľa. Vie to. Možno si v duchu hovorí, že to zvládne, nie je predsa hlupák. Trikrát ju oklame. Trikrát ho zradí. Nakoniec jej vyzradí tajomstvo. Chápete? To bol naozaj tak hlúpy? Nie. Nebol. Len neovládol svoju žiadostivosť. Myslel si, že ju zvládne... ale nevládol. Aké sú naše závislosti? Na pohodlí... jedle a pití... postavení, úcte, uznaní iných ľudí, že si nás vážia a považujú... na majetku... na moci a vplyve... na cigarete... sexe... zábave, televízii, internete,...? Hovoríme si, veď to nie je nejaká veľká závislosť... Veď na tom nie je nič zlé... Keby prišla situácia, kedy by som mal voľiť medzi Bohom a Jeho Pravdou a medzi nimi, isto by som si zvolil Boha... Lenže, také časy tu už boli: za fašistov, za komunistov, dnes... už ani nevieme, či tu máme späť nacistov, komunistov alebo staronových rašistov... a väčšina ľudí, väčšina z nás? Potichu nadávame, frľeme, ale držíme hubu a krok, lebo veď viete, doba je zlá... a ani si neuvedomujeme, ako nás tieto žiadostivosti a závislosti spútavajú a odvádzajú od Boha, od lásky... Hovorí sa, že šťastie praje pripraveným. Preto teraz, v čase kludu a pokoja, trénujeme a pestujeme askézu, „aby skrze jeho Duchu mocne zosilnel váš vnútorný človek, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť!“ (Ef 3, 16; 6, 13)!

04

V tých dňoch nebolo v Izraeli kráľa. Každý si robil, čo sa mu páčilo. (Sdc 21, 25) Elkána poznal svoju manželku Annu, Pán si na ňu spomenul a kým uplynul rok, Anna počala a porodila syna a dala mu meno Samuel, lebo:

"Od Pána som ho vyprosila." Keď ho oddojčila, jeho matka ho vzala s tromi býčkami, jednou efou múky a mechom vína a zaviedla ho do Pánovho domu do Šíla. Chlapček bol útlý. Býčka zabili a chlapčeka zaviedli k Hélimu. I povedala: "Prosím, môj pane! Ako žiješ, môj pane, ja som tá žena, čo tu stála pri tebe a modlila sa k Pánovi. O tohoto chlapčeka som prosila a Pán splnil moju prosbu, ktorú som mu predkladala. Nuž a ja som ho venovala Pánovi. Po všetky dni, kým len bude, nech je zasvätený Pánovi!" I klaňali sa tam Pánovi. Elkána potom šiel domov do Rámy, chlapček však posluhoval pred Pánom pod dozorom veľkňaza Héliho. Pán prišiel, zastal si a volal ako predtým: "Samuel, Samuel!" A Samuel odvetil: "Hovor, tvoj sluha počúva!" Tu Pán povedal Samuelovi: "Hľa, ja urobím v Izraeli vec, ktorú keď niekto počuje, bude mu cvendžať v obidvoch ušiach. V ten deň splním na Hélim všetko, čo som o jeho dome hovoril, od začiatku až do konca. Oznámil som mu, že budem večne trestať jeho dom pre hriech, lebo vedel, že sa jeho synovia rúhajú, a nekarhal ich. Preto som Héliho domu prisahal: Vinu Héliho domu nemožno nikdy napraviť ani obetami, ani darmi." Samuel spal až do rána a potom otvoril dvere Pánovho domu. Samuel sa bál oznámiť videnie Hélimu. Ale Héli zavola Samuela a povedal: "Samuel, syn môj!" On odpovedal: "Tu som." I spýtal sa ho: "Čo ti hovoril? Nezataj to pred mnou! Nech ti Boh urobí to a to, ak pred mnou zatajíš niečo z toho, čo ti hovoril!" Nato mu Samuel rozpovedal všetko, nezatajil mu nič. A on povedal: "Je Pán. Nech urobí, čo uzná za dobré!" (1 Sam 1, 19-20. 24-28; 2, 11; 3, 10-18) Ako na vás pôsobí veľkňaz Héli? Ako rezignovaný starec, ktorý vidí zlo, ale nemá silu, energiu postaviť sa mu? Aj keď je v jeho vlastnej rodine? Alebo možno práve preto, že je v jeho vlastnej rodine? Ako katolíci isto poznáme tzv. cudzie hriechy: súhlasiť s hriechom iného alebo pri ňom mlčať, pomáhať

niekomu pri hriechu, zastávať sa, chváliť alebo schvaľovať hriechy iných, netrestať hriechy druhých, keď by sme mali (alebo sa im nepostať, ak môžeme a nakoľko môžeme)... Ako často ich páchame? Nepostavíme sa zverstvám, ktoré sú páchané vo vojnách... skorumpovaným politikom, ktorí ničia slobodu, hospodárstvo, kultúru, celú spoločnosť – lebo „to je politika“ a „ľudia na to majú rôzne názory“ a my sa chceme páčiť ľuďom, nie Bohu. Alebo sa deje niečo zlé v našej rodine... alebo vo farnosti... – znova čušíme a nič nehovoríme ani nerobíme, lebo veď „čo sa budeme hádať“ a my chceme mať klud a so všetkými pokoj a chceme sa páčiť rodine a všetkým ľuďom, a či sa páčime Bohu, o to sa neveľmi staráme, veď „Jemu sa vyspovedáme a bude!“ Ale to nie je duch lásky! „Láska nech je bez pretváry. Nenávidíte zlo, lipnite k dobru“ (Rim 12, 9), lebo „kto miluje otca alebo matku viac ako mňa nie je ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hoden“ (Mt 10, 37), hovorí Pán.

05

Izrael tiahol do boja proti Filištíncom a utáboril sa pri Aben-Ezre, Filištínci zas táborili v Afeku. Filištínci nastúpili proti Izraelu, rozpútal sa boj a Izrael podľahol Filištíncom, ktorí v bitke na poli zabili asi štyritisíc mužov. Ľud išiel do tábora a starší Izraela hovorili: "Prečo nás Pán dnes porazil pred Filištíncami? Donesme sem zo Šíla Pánovu archu zmluvy, nech tiahne uprostred nás a nech nás vyslobodí z ruky našich nepriateľov!" Ľud poslal do Šíla i doniesli odtiaľ archu zmluvy Pána zástupov, ktorý sídli nad cherubmi. Pri Božej arche zmluvy boli dvaja Héliho synovia, Ofni a Finés. Keď archa zmluvy došla do tábora, zajasal celý Izrael veľkým jasotom, až dunela zem. Keď Filištínci počuli jasavý krik, pýtali sa: "Čo znamená tento zvučný, veľký jasot v tábore Hebrejov?" I dozvedeli sa, že do tábora prišla archa zmluvy.

Filištínci sa naľakali a vraveli: "Prišiel Boh do tábora!" A volali: "Beda nám! Veru včera a predvčerom to nebolo takto! Beda nám! Ktože nás vytrhne z ruky tohoto mocného Božstva, ktoré bilo Egypt rozličnými ranami na púšti?"

Vzchopte sa, vzmúžte sa, Filištínci, aby ste nemuseli slúžiť Hebrejom, ako oni slúžili vám! Nuž budte chlapi a bojujte!" Nato sa Filištínci dali do boja a Izraeliti podľahli; utekal každý do svojho stanu. Porážka bola veľmi veľká, z Izraelitov padlo tridsaťtisíc pešiakov. Archu zmluvy ukoristili a dvaja Héliho synovia, Ofni a Finés, zomreli. (1 Sam 4, 1-11)

Izrael sa pokúsil urobiť z Archy Zmluvy modlu, presne tak, nejaký talizman, ktorým by mohli prinútiť Boha konať, ako oni chcú. A Boh? Klúadne nechal Archu, miesto, kde trónil nad cherubmi, odvieť pohanmi... Bolo by isto príjemné, keby mohli modlitby, nejaké tie obety a bohoslužby vyriešiť problém zatratenia a dostať nás do Neba – akurát, že nemôžu, „lebo je nemožné, aby krv býkov a capov odstránila hriechy“ (Hebr 10, 4). Bolo by príjemné, keby existovala nejaká cesta do Neba a život v Nebi, kde by nebolo potrebné obrátenie, kedy by sme mohli aj milovať svet, páchať hriech, aj byť po smrti v Nebi – akurát, že neexistuje a „ak nebudete robiť pokánie, všetci zahyniete podobne“ (Lk 13, 5), varuje Ježiš. Nebo je skutočné, nie je len „akože“. Aj cena zaň je skutočná, krutá a krvavá, Kríž Božieho Syna, ktorý na Seba vzal a vytrpel všetky hriechy všetkého sveta. Nebeský Život je tiež skutočný, opravdivý, nielen „akože“ – a dá sa iba žiť, naozaj a skutočne, nielen „akože“. A cenou za to je z našej strany obrátenie „radikálne preorientovanie celého života“ (KKC 1431), smrť starého človeka, jeho pribitie na kríž s Kristom, aby sme s Kristom vstali k Novému Životu. Naozaj. Nielen „akože“. Musí to byť skutočné. Musí to byť naozaj. Aký zmysel by malo, keby sme v Nebi boli len „akože“ a nie

naozaj? Nebolo by to Peklo a zatratenie? Ak chceme, aby to bolo naozaj, musíme aj my ísť do toho naplno, naozaj. Dnes je zaiste správny čas si to pripomenúť.

06

Keď Samuel ostarel, ustanovil za sudcov Izraela svojich synov. Jeho prvorodený sa volal Joel, druhý mal meno Abia; boli sudcami v Bersabe. Jeho synovia však nekráčali jeho cestami, išli za ziskom, prijímali dary a prevrátili právo. Vtedy sa zhromaždili všetci starší Izraela a išli k Samuelovi do Rámy. A povedali mu: "Ty si ostarel a tvoji synovia nekráčajú po твоjich cestách. Nuž ustanov nám kráľa, nech panuje nad nami, ako je to u všetkých národov!" Ale Samuelovi sa nepáčilo, keď mu hovorili: "Daj nám kráľa, nech panuje nad nami!" Preto sa Samuel modlil k Pánovi. A Pán povedal Samuelovi: "Vypočuj hlas ľudu vo všetkom, čo ti povedia, veď nie tebou opovrhli, opovrhli mnou, aby som nekráľoval nad nimi. Podobne, ako robili odo dňa, keď som ich vyviedol z Egypta, až po tento deň, že ma opustili a slúžili iným bohom, tak robia aj tebe. Vypočuj ich hlas, ale dôrazne ich upozorni a vylož im právo kráľa, ktorý bude nad nimi kraľovať!" Samuel oznámil všetky Pánove slová ľudu, ktorý od neho požadoval kráľa. (1 Sam 8, 1-10)

Boží pôvodný zámer bol, aby On, Boh, bol Kráľom Izraela. Izrael mal byť slobodným národom, ktorý nie je utláčaný ani kráľmi ani tyranmi, pretože to nepotrebuje, má totiž Zákon, ktorým sa spravuje. A ak príde čas núdze, môžu si byť istí, že Boh medzi nimi vzbudí sudcu a zachráni ich, či proroka a poučí ich. Ako to dopadlo, vieme... Tí, ktorí nemajú Boha a Jeho Spravodlivosť v srdci, potrebujú biť kráľa a jarmo prikázaní, ako hovorí aj Písmo, že „zákon nie je daný pre spravodlivého, ale pre nespravodlivých a nepoddajných, pre bezbožných a hriešnikov, pre zvrhlých a svetákov, pre otcovrahov a matkovrahov, pre

vrahov vôbec, pre smilníkov, súložníkov mužov, únoscov, luhárov, krivoprisažníkov a pre čokoľvek iné, čo sa prieči zdravému učeniu“ (1 Tim 1, 9-10). A takýto ľudia vládcov nad sebou aj vítajú. Nechce sa im totiž niesť bremeno zodpovednosti za seba, svoj život, svoj osud – a tak radšej sú otrokmi, za ktorých takto rozhoduje nejaký pán, kráľ či tyran, než by ako slobodní vzali svoj osud do vlastných rúk. Ale „vy ste povolani pre slobodu, bratia, len nedávajte slobodu za príležitosť telu, ale navzájom si slúžte v láske“ (Gal 5, 13). Veď „otrok neostáva v dome navždy; navždy ostáva syn [a] keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní“ (Jn 8, 35-36). Sloboda má však svoju cenu, a tou je zodpovednosť. To znamená prijať fakt, že nikto a nič to nemôže urobiť za nás, nikto a nič sa nemôže obrátiť za nás, nikto a nič

sa nemôže spasiť za nás, nikto a nič nemôže byť v Nebi namiesto nás. Musíme my. Ak chceme byť ako Boh, musíme byť ako Boh. Ak chceme žiť Boží Večný Život, musíme žiť Boží Večný Život. Ak chceme kráčať a byť s Bohom, musíme kráčať a byť s Bohom. Ak chceme byť v Nebi šťastní, lebo milujeme byť a žiť nebesky, musíme milovať byť a žiť nebesky, aby nás to urobilo blaženými. Žiadna modlitba, žiadne „splnenie si náboženských povinností“, žiadne pobožnosti, žiadne amulety, nič to nijako nemôže nahradiť. A tak, „prebuď sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus“ (Ef 5, 14). Odlož dnes „detinského dospeláka“, ktorým sme boli, aby sme s Kristom vstali ako dospelé dieťa Boha, syn v Synovi, boh v Bohu, svätý v Svätom. Amen! Boh s vami!

	Čičava	Komárany	Memík
Po	Uloženie pásu presvätej Bohorodičky		
31.8.			
Ut	Začiatok indiktu, to je nového roka		
1.9.	18.00		
St	Svätí mučeník Mamant; prepodobný otec Ján Pôstnik, konštantínopolský patriarcha		
2.9.		16.30 spoveď 18.00 + Ján (r. Tarkaničová)	
Št	Svätý hieromučeník Antim, nikomédijský biskup		
3.9.			17.00 spoveď 18.00 + Kristína, Vladimír (r. Nováková) + panýchýda
Pi	Svätý hieromučeník Babylas, biskup veľkej Antiochie		Zdržanlivosť od mäsa
4.9.	16.30 spoveď 18.00 * ZBP ruženec		
So	Svätý prorok Zachariáš, otec úctyhodného Jána Predchodcu		
5.9.		8.00 + Martin (r. Ragančíková)	
Ne	Pätnásta nedeľa po Päťdesiatnici		Zbierka na dobrodincu
6.9.	Spomienka na zázrak, ktorý vykonal veľvojvodca Michal v Kolosách		
	9.15 * za farnosť	7.30	11.00

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete